

కక్ 1933 శ్రీ
భక్తయోహాను.

0233—
19029

ఇయ్యది

అ. బా. మిషన్. బాలికాబోధనాభ్యసన పాఠశాల

చిత్రలేఖన సంగీతోపాధ్యాయుడును

క్రీస్తువిజయధ్వజ, సత్యవర్తి విజయాధ్వనేక

గ్రంథకర్తయు నగు

వై. జాన్ ఎల్.పా. Sl no 523

విరచితము. Sl no 3023

971

ఒంగోలు

1983.

Price 0-4-0

Sl no 0-4-0

శ్రీ
భక్తయోహాను.

ఇయ్యది

అ. బా. మిషన్. బాలికాబోధనాభ్యసనశాలా

చిత్రలేఖన సంగీతోపాధ్యాయుడు

క్రీస్తువిజయధ్వజ, సత్యవర్తి విజయాధ్యనేక

గ్రంథకర్తయు నగు

వై. జాన్ ఎలీషా

విరచితము.

ఒంగోలు

1933.

Price 0—4—0.

రూ 0—4—0

FOREWORD.

By Miss. H. L. Bailey, M. A , Manager,
A. B. M. Training School for Mistresses, Ongole.

It gives me pleasure to recommend this drama on the life of John the Baptist written by Mr. Y. John Elisha. Both the composition and the dramatic element in the story have received special care. The reproduction of the drama if given in the right spirit is very impressive. Such dramas as these help to fill the need in Telugu literature for good reading and drama from the Christian standpoint. I can only wish for this book a wide circulation among our Christians.

Ongole, }
7—4—1933. }

Helen L. Bailey."

తొలి పలుకు.

నోదరులారా!

మన యాంధ్రదేశమునందలి క్రైస్తవులు పండుగ సమయములందు హిందూనాటక ప్రదర్శనము వీక్షించిన మనవారును నా మిత్రులగు గొందఱు నయ్యది సమంజసము కాదని భావించి యొకానొక సమయమున బ్రస్తావనావశంబున దమ యభిప్రాయము నాకుం దెలిపి దైవగ్రంథమునందలి కథలను నాటకరూపమున వ్రాసి ప్రదర్శించిన పామర ప్రపంచమునకుఁ జాల నుపయుక్తముగా నుండునని నన్ను బ్రోత్సహించుటచే నే నీ యుద్యమంబునకుఁ గడంగితి.

ఇందలి గుణదోషంబులు నిర్ణయించి నాకుం దెలుపుటకు విజ్ఞులగు పెద్దలఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడ.

ఒంగోలు;

6-4-1933.

}

ఇట్లు విన్నవించునది

వై. జాన్ ఎల్. షా.

నాటకమునందు వచ్చు పాత్రలు.

నాటకమునందు

1. యోహాను	బాప్తిస్మమిచ్చు క్రైస్తవభిక్షుకు.
2. హేరోదు	రాజు.
3. హేరోదియ	ఫిలిఫ్ భార్య.
4. సల్వోమి	హేరోదియ కుమార్తె.
5. హజర్య }	మంత్రులు.
6. సెఫన్య }	
7. మెహీదా }	పౌరులు.
8. హర్ష }	
9. బర్కోను }	
10. తెమహు }	
11. బజ్జీతు }	
12. నలుగురు కిరాతులు	అడవిజనులు.
13. విదూషకుడు	రాజయొక్క మిత్రుడు.
14. భటుడు	సేవకుడు.
15. ఇరువురు సుంకరులు	పన్ను వసూలుజేయువారు.
16. ఇరువురు రాణువవారు	యుద్ధభటులు.
17. పచనక ర్	పంటవాడు.
18. వెట్టి	చాటింపు సేయువాడు.

భక్తయోహాను.

ప్రథమాంకము.

అంతఃకర్త

(ప్రథమరంగము.)

అంతఃకర్త—అంతఃకర్తయ్యోహాను! పాలకుడు సర్వద్రవ్యముగర్తయు
కరుణామూడు స్వయంప్రకాశుడు లసద్గర్వాధభానుండును
స్థిరపాపాటవిదావపావకుడు సామ్రాజ్యాధి పత్యప్రము
షిషుడవ్వర్తనాశకుడు గుయెశానామీకివేమానతుల్

సభాభవనము.

(హేలోదు మంత్రులు బ్రవేశింతురు.)

హేలోదు—(మంత్రంగని) సచిపుంగవా! హజర్య!! మన
సామ్రాజ్యమునందలి ప్రజలు ధర్మానువర్తులై న్యాయ
పథంబున వర్తించుచుండినటుల మీరు దెలిసికొను
చుంటిరా?

శ|| నాదగుననుజ్ఞలు నాశీ

ర్వాదనినాదము జనాభి భావంబున నా

హృదంబు గలుగనీక వి

మాదముగూర్చునని వల్కు భావములుగలరే?

ప. నాయాజ్ఞాను సరణంబున బ్రజలు సవినయచిత్తులకై
వర్తించుచున్నవారలా?

హజర్య—దేవరా ! జనులు దమ తమ నిజకులోచిత ధర్మ
నియామక కార్యమాల సక్రమముగా నిర్వహించుచు
దేవరవారి గాంభీర్య పరాక్రమం బవలోకించుచు తా
నంబుల కొదిగి జరించుచున్నవారలు.

హేంద్ర—సంతసించితి. సంతసించితి.

సెఘన్యా—భూవరేశ ! ప్రజలెల్లఱు భవదీయహ పాలనాధిక్యత
లంగని సుసాించుచున్నవారలు, గాని తమ స్తోదయ
దగు ఫిలిఫ్ ను మహనీయుడు వినోధభానంబున
గుత్పితహంతకజనాబులంజేర్చి మీరు పునానీలోలు
రనియు యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానశూన్యలనియు జెప్పగా
వింటి.

హేంద్ర—ఓయీ ! సెఘన్యా ! పోకులు పలుగాకులు,
లోకంబు మూయ మూకుడు గలదే ! ఏమందువా ?
సీ ! రాజవశంబుల శరణించువాడని

యుర్విసందున గీర్తి శ నొందినాడ
సర్వసౌఖ్యంబుల శ సతతంబుగని భూమి
నేక ఛత్రంబుగా శ నేలినాడ
తలచినంతనె విశ్వ శ ధాతీ) జనులకెల్ల ..
భయదుఃఖీతఁడటంచు శ బ్రబలినాడ
సుజన దుర్జనులను శ శోధించి నియమించు
వాడె యీ ఘనుడన శ వరలినాడ

గీ॥ నిట్టినన్నాడు దుర్జన శ్రీ హీన వాక్య
ములకు నులుకంగనానె పో శ్రీ ముద్గులేమ్ము
సతినిగు డిన వాడని శ్రీ చౌకసేయు
వానికి బ్రతుకుగలదె? భూ శ్రీ వలయమందు.

వ. సెఫ్తా! మదీయసోదరుండగు ఫిలిఫ్ సతీమణి రూపు
లావణ్యదులఁ దిలకించి నాకొప్పుటచే స్వీకరింప నుద్దేశి
శించితి నియ్యది చాతకంబనఁదగదా. ఏలనన పుడమి
ఁడులకు బహుదారిగ్రహణ మత్యాదరణ్యంబని
యొరుగవో?

హజర్య—రాజేంద్రా! మీనుడులు తధ్యంబులు. రాచకీయ
వ్యవహారగురుధరులకు నిట్టి పరదారిగ్రహణం బని
పీయబని నాకు దోచుచున్నది.

గీ॥ అసోలోమోను పరస్త్రిలఁ శ్రీ గలియలేదె?
బలుఁడు ససోను వేశ్యలఁ బట్టలేదె?
కాన మీరును బరదారి గవయఁదప్పు
లేదటంచుఁ దెలిసెను హే శ్రీ రాధురాజ!

హెరోడు—సెభాస్. హజర్యా! నీతోద్వేషముకు మెచ్చితి,
సెఫ్తా! భవదీయోద్దేశమేమి?

సెఫ్తా—రాజా! నాభిప్రాయ మేమున్నది?

గీ॥ చెడుగు నొనరింపయత్నించు † శ్రీమతులకు
ధరణి నిసుమంతయును బాధఁ † దగులఁబోదు

పేదలొనరించు సుక్ష్మతముల్ ♦ బేరుగొనక

సాగ్ధకము లేనివిను ♦ సార్వభౌమ!

న. కావున తామొందిపడలపడు కార్యమున కెన్నికలు

గలుగవని నా దృఢశిశ్మయము.

హేరోదు—మెచ్చితి. మృత్యులన్న నిల్లుగదా ప్రభు మనోగత

మున కనువగు సలహాల నిచ్చుచుండవలయు ? కాల

యాపనమేల ?

రా. సోదరుడో ఫిలిష్టినతి ♦ సాపుగఁ బూలననాబునను స

మోడిముతోమెలొగి మనఃసాజ్జ్వలపుష్పములతోగిడ్చినా

మోడిముగ జడిచి మిడిచి మోమున త్రుఱుబాసిగగధ

మాణ్ణాదినువాస లోయెడిలి ♦ కళయుజ్జలెనుకాలవిగ్ధయే.

రా : మోహన

తా : ఏకతీత్ర.

మనోనిశ్చలగుబునొంద—నుగువజూడఁ బోయెదన్—

వినిత యాపముగని ననుధహింతును

॥మనో॥

న. ఇక భవనాబున కరుగుదమురండు.

(నిమగ్నమీతురు.)

ప్రథమాంకము.

(ద్వితీయరంగము)

(పుష్పవనము)

(హేరోదియ ప్రవేశము)

రా : మోహన

తా : త్రిపుటతీత్ర.

కనులాశఁదీరగఁ గాంక్ష పుష్పము—ల్గించిగోసియు జడను

గుచ్చెద నితరె—కరవీరమందరమల్లి కల్లవె గోతును.

స ఆహా! చల్లని మండవూరుతి చిలనకిలన మేనెల సాగ్రభ
మమంచుచున్నది. (చూచి) అదే! యారసాలతరువు
నెలముకొనిన లతామంజులం గోస పూలనెజ్జవిపు
నొంగుడుగాక. (హాసముచేసి) ఓహో! ఏమీ పులు
గుల వింతవములు, శ్రోత్రపేయములుగ నున్నవి.

శ్రీ శుభవికారావముల నీ సాపునా నేరేప
శుభచయములుల కెరి నరలుచుండె
కొలగుల గాయచ కలకలధావనము
లాగి(త)నేయముల లగుచునుండె
జలధర రవముల నీ నెలమి నాకట్టచి
అల మయూరచయముల నీ లాడుచుండె
నెలయేటి దరులందు మొలచు చుర్యాకుర
భక్షకార్యము లేళ్ళు నీ బాగుచుండె
గీ మల్లియలు సన్నజాజులు మొల్లవిరులు
పారిజాత గులాబి సం పగలు బంతి
కురనకంబులు చామంతి కుసుమములును
పరిమళింపగ నీతోట నీ వరలుచుండె.

ప. ఇక నే రయంబున జని వికసితమాధనీలతాప్రసూన
మంజులంగోసికొందుగాక (పూలుగోయుచుండును)
(హేరోదు విదూషకునితో బ్రవేశించును.)

హేరోదు—మిత్రమా! మనమిప్పు డిచ్చటికి వచ్చుటకుంగల
కారణంబు నామనంబు విరాలిగొనుటచేతనేగదా?

కొంతకాలమీవనంబున విహరించి నా హృదయ
తాపముఁ దీర్చికొనియెద.

విదూషకుఁడు;—బేను, విరహులకు మనశ్శాంతిఁగలిగించు
నది వనవిహారమేగదా?

హేరోదు;—వనవిహారముమాత్రము గాదునుమీ?

విదూషకుఁడు;—ఇంకేమికలదు?

హేరోదు;—వినుము, తెల్పుడ.

గీ॥ మల్లెపొదరిండ్ల వరుసలు ॥ మధుర ఫలము

లచె వరలెడు వృక్షంబులు ॥ లలితగతిని

బారెడు నెలయేళ్లునటవి ॥ కారుకోళ్ళు

గనఁగ శాంతినింపెసలార ॥ గలుఁగకున్మె.

విదూషకుఁడు;—అవును, నీయభిప్రాయము గ్రహించితి.

మిత్రమా! అల్లడే! పుష్పమంజరులచే నలంకరింపబడి

వనకుడుంగములు చనిగని ప్రమోదమందుదమురమ్మ.

హేరోదు;—ఇదేవచ్చుచున్నాడ (హాకిమించి) విదూషకా!

నామనోగతంబీడేరుసమయ మాసన్నమయ్యెనని వచి

యింప సంతసించుచున్నాడ.

విదూషకుఁడు;—ఇవ్వనంబున నీమనోగతం బీడేర్పనేతెనుచు

పడంతుక లెవ్వరు?

హేరోదు;—(నవ్వి) అదృష్టరేఖయే నాయభిమతంబీడేర్ప

నొకరాపుతికం గొనివచ్చును.

విదూషకుఁడు;—నమది ? రాపుతికయా ? నీవాక్యముల

భావము గోప్యముగనున్నది. దాపక వ్యక్తీకరింపుము.

హేరోదు;—వయస్యా! నీకడదాపరికమేల? సౌందర్యవతియగు హేరోదియను సంగ్రహింప ననేకపన్నాగములుపన్ని తుదకు ఒరిచయముజేసికొంటి. విహారార్థమివ్వనంబున జొచ్చి పుష్పములగోయుచుండును. అదృష్టవశంబున గానుపించినచో స్నేహబంధమమర బ్రోతనిహించెద. నీసంతసమా?

విదూషకుడు;—సంతసముగాకేమున్నది? గాని యిందనుక నీరహస్యము వెలిబుచ్చకుండుటచే జింతిలుచున్నాడ.

హేరోదు;—కార్యసాఫల్య మొందినపిదపఁ దెలుపఁదలంచితి. తమింపుము. (పరిక్రమించి) ఆహా! ఏమీ! పుష్పమంజ రుల సౌబగు?

రా : ఖమాసు   “ సుజనజీవన ”   తా : రూపకము.

రమణీయంబగు - రాజులు పుష్పంబులం జూడుము
ప్రమదమందఁగఁ - బలురీతులఁ - బ్రసరించెను || ర ,
కృమ మొప్పఁగపుష్పగుత్తులు-నలముకొనియెను || ఆహా,
కుడుంగముల చాలు నలయ - గడుసంతసముదిగనఁగ -
నొడలికనువగు వాయువు గూర్చెను - విడువజాలనీ -
విమలమంజరుల లతలు - విరిమల్లెలు రోజాబంతులు -
మరువము లవిగోసోదర || రమ ||

విదూషకుడు—ఔనాను. పలువిధంబులగు పుష్పగుత్తులు గనులపండు వొనరించుచున్నవి.

హేరోదియ — పరాభవము గల్గునంచునే - భయపడుచుంటిని
 భూజానీ! - నరులకు నగు బాటగునటంచు - మురిపముఁ
 జూపకుంటిని - దురాశ చేనన్ వరించుట - ద్రోహం
 బంచుంగోచున్ - ధరఁదమ్ముసతిఁగొనుట - దురితంబని
 లోకులు నగరే? || పరా ||

వ. పురుషపుంగవా! నీతియుక్తమగు చెలిమి భూనభోమం
 డలముల శ్లాఘ్యమొందుగాని మోహాంధతచే బెనసి
 యతిశయిల్లెడు పాపేచ్ఛ జలబుద్ధుడమువలె గొన్ని
 నాళ్ళకే యంతమించి దుఃఖాతురులఁ జేసి నశింప
 నడుపును.

హేరోదు — ఏమీ! ఎటులఎటుల? పాపేచ్ఛయా? నిన్ను
 సంగ్రహించి గృహస్థధర్మము మరల నవలంబింపఁ
 జేయదలంచి యున్నవాడ. ఏమందువా ?

సీ॥ అఖిల సౌఖ్యంబుల శ్రీ ననుభవించుటకునై
 యమరుగదా యీగృ శ్రీ హస్తవృత్తి
 అతిథులకెవ్వేళ శ్రీ నాతిధ్యమొనఁప
 ననువొగదా యీగృ శ్రీ హస్త వృత్తి
 త్రైవర్గికంబుల శ్రీ ధర ననుష్ఠింపంగ
 నాధారమాను గృ శ్రీ హస్త వృత్తి
 వంశాభివృద్ధి ని శ్రీ వృటిలఁ జేయునుగదా
 యవనీతలమున గృ శ్రీ హస్తవృత్తి

గీ. అట్టి గార్హస్థ్య మిబ్బంగి శ్రీ నవలద్రోచి
 స్థాణువలె నుండుటర్హమే శ్రీ సరసజాక్షి

కామదేవతను హరించి శ్రీ గాల్గునంత
యశముఁగాంతువె? నిధర శ్రీ వ్యసనమదియె.

వ. ఇప్పుడునీకుంగలపుత్రికారత్నమునునీయకావనదశనుస్వీక
రింపఁ గలింగితివికదా? ఇంతలో కండర పటుత్వమంత
రించెనా? మణినికేతనంబున గప్తమనుభవింపక నవ
రుచులు మెసపు నీకెటుల పురుషవాంఛ జనింపదు ?

హేరోదీయ—రాజచూడామణీ! మీవెనుక భువిఁ బ్రతిఫలిం
చిన సోదరు సతీమణినిగడ? నన్ను మరల దమ సతీ
మణిగ స్వీకరించినచో లోకులు బరిహసింపరే?

గీ॥ ధరననిత్యమా తనువు స శ్రీ దాఘనతను
బడయనిచ్చగింపవలయుఁ శ్రీ బాపకార్య
ములొనరింపఁగ సద్భావ శ్రీ ము విడిమెలఁగు
చుండ లోకులునవ్వరే? శ్రీ సుజనహితుఁడ?

హేరోదు;—సఖి! ఈనీతులు నేనరుంగనివికావు. కాలవిలం
బన మొనరింపక నా మొక్కు-చెల్లింపుము.

రా: శంకరాభరణము

తా: ఆది.

మదిగోరినవనితను తేబట్టుట-కిదియదనంచువచ్చితి
సఖియా!—విదితంబగు సోదరు సత్తివైనను విసువకఁ
జేపట్టఁగవచ్చితిని॥మది॥

హేరోదీయ;—బుధజనులసముఖమున గూడనిపని-భువిగావిం
పఁగఁబాడియె? రాజా?—అధములుసంబుత మీదేమ
టంచుబల్-ఆడికలాడ యత్నింతురురాజా!! ॥బు॥

హేరోదుః—లోకనింద్యములకు వెఱవకుము. నీమనోనిశ్చలత బదిలవరచుకొనుము, నిన్నపారసంతోషవారాళి నోల లాడింతు.

హేరోదియః—(నర్దగతము) ఏమిది! ఎన్నివిధముల సీతని వారింపఁజూచినను మగీయన్నేహలతాబంధమే గోరు చుండె. లోకులు నన్నెంతగనిందింతురో? ఇతని బాసి పోవుటకు నాకును మనసొప్పకున్నది. ఐన మానము దాల్చెదగాక.

హేరోదుః—హేరోదియా! మానమంగీకారసూచకముగాదే? ఆహా! ధన్యోస్మి. ధన్యోస్మి. నేటికి నానోముపండె, రమ్ము. అస్మిమదీయ మణిని కేతనమునకు వెడలుదము.
(నిష్క్రమింతురు.)

ప్రథమాంకిము.

(తృతీయ రంగము)

(బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను పవిత్రము)

రా: శంకరాభరణము.

తా: ఏక

కృపాసాంద్రుండోయేసు-నపార దయానిధి

నాపుణ్యుడేనుని జాటంగ వెడలెద॥గృ॥

అపచితుండో కీర్తిస్తాధు-నవని నుతిసల్పఁగుగాదె?—

అపూర్వపరదానము దొరకును!కృ॥

1. పాపులిసత్పథి నడువంగఁ - బాటువడుట సమంజస
మయ్యది = కోపావేశంబున బాపులగదిమెదఁ ||గృపా||

వ. ఆహా! దారుణ దండోపాయకల్పమ్మోదోళనావితక్ర-
నాధిక్యతలఁజెండి భూనభోమండలముల ప్రశాంతి
సారించి జనులసంరక్షించెడు భగవంతు వాగ్ధాటి
నాశోత్తములకు విందొనరించి పాపజనాభికాస్పదము
యేసుక్రీస్తు మహాత్ముడని జాటఁబొమ్మని బోత్తు
హించుటంతయు శ్లాఘ్యము. ధన్వోస్తి. ధన్వోస్తి.

సీ! వ్యభిచారవృత్తిని న నభిలషించిచెడిన

పాపులారా! లేచి న భక్తిఁగొనుడు

ఒండొరులకుకయ్య న మొనరింపయత్నించు

పాపులారా! లేచి న భక్తిఁగొనుడు

చోరత్వమందాత్మ న బొన్నిసఖించెడు

పాపులారా! లేచి న భక్తిఁగొనుడు

ఒరులకలిమిఁగాంచి న యోర్వజాలని నీచ

పాపులారా! లేచి న భక్తిఁగొనుడు

గీ. నేడుమెలఁగిరేవే? నశించు న నీచులార!

నేత్రయుగళంబుఁ దెరిచి వి న నిశ్చలమతి

సత్యమందాసక్తిఁబ్రబల న సత్పథంబు

నడచియనఘులై కాలముఁ న గడుపలెండు.

వ. బాహ్యలంకారములచే రాజిల్లుచు సూన్యతము నభో
గతి పాలుగావించు నీ మాయలోకంబున నరజన్మ
గాంచుటయే దుర్లభము. నరజన్మ సార్థకంబగుటకు,

భక్తియుక్తుండై యతి యనంబరగుట కడుదు సరము.
శాశ్వతానందకందకహృదయారవిందుండై వర్తింప
వలెనన్న నీ వసుకేకులపైంగల బ్రాంతిబోనాడి సర్వ
మపి సన్యస్తంబని యీషణత్రయంబు మంట
గలపి మెలంగు సతండు పుణ్యపురుషుం డనంగబరగు.

రా: కళ్యాణి

తా: ఏకతిశ్ర.

కనుమూయు నంతనేలో-కము ధనము నశించునరయ-
ఘనపరేశు భక్తినిలుచు-ఘనహీనంబగుదుష్కియ-
లోనరింపక దైవనీతి-గనుగొన యత్నింపుడు ధూ-

• మణలనంది వరలవలె||కను||

1. భగవంతు స్వరూపమును-పడసినట్టి నరుడు దైవ-భక్తి
నిలువకుంట చింత-యగణిత సర్వేశుగృహను-జగసం
క్షోభనునడంచి-పగసాధింపకను శిష్ట-తెగనుగదిసి
బ్రతుకవలెను||కను||

వ. (పరిక్రమించి) అల్లదే; యఘాకరుఁ దీక్షబాణశర
పరంపరుల సంతపులై దేవుని నీతిని గనలేకఁ దహ
తహపడెడు జనులసంఘమటఁ గన్పించుచున్నది. నేనట
కుంజని వారల సన్మార్గావలంబుల నొనరింతుఁగాక.

రా: మాండు.

తా: ఆది.

ఓశూరుణ్యుండా! విమలాత్మా!-లోకజనాభి రక్షింపు
మీశా!!! భీకరనాథుసాతాను వాగురులలో-బెనఁగొని
నరులు నశించుచునుంటి-రాకర్చించు శుద్ధాత్మసహ
యము-చే కాపాడుము సద్గుణాదుర్యా! ||శ్రీ||

భక్తయోహాను.

ద్వి తీయాంకము.

(ప్రథమరంగము.)

(పారులగు మెహీదా, హద్వా, బర్కోసు, తెమహు, బజ్జీతు ప్రవేశింతురు.)

రా : జంగ్ల. (చాయ! రామయ్యతండ్రి) తా : ఏకతిశ్ర.
రాసులవలెఁ బెరిగెనుమన - దోసములన్ని - నాశన
చాతులమైతిమి - యేసునియెదుట || రా||

1.ముంచేయోహానను సన్యాసియెదుటను- వంచనజేయఁగ
వీలికలేదుర తండ్రి||రా||

మెహీదా—ఒరే! అన్నలారా! ఏందిరా యీకర్మం? ఓడ్డో
సన్నాసోడంటా, చాచాలన్ని కలికేతుండంటా, ఓడిని
లచ్చు సేయడంట, సెపుగోసిన నక్కలాగ వాగ
టమే వాగటమట. ఓర్ బర్కోసా! ఆడిపేరు నీకే
మైనా తెలుసునంట్రా. ఆడిపేరు నోట్లో అడ్డుంటది
గాని పల్కచేతగాదు.

బర్కోసు—ఆడిపేరు ముంచేయోవానుగాదంట్రా. ఎర్ర
బోగ్లోడా!

హర్షా—అడోస్తే నాకేమి భయమురా. నేనగ్గంటోడినిగదూ?

తెమహు—ఏందిరో. కనిమెట్టి మాట్లాడరో నీయంత యిభా
చారి, నీయంత దొంగోడు, టక్కరోడు, నీయంతనక్క
జత్తులోడు లోకంలో యింకొకడు యున్నాడంట్రా?

బల్లెతు—(ఏడ్చి) ఓడిసేసినవాలు, ఆడిమొఖాన్నే అడుగు
తాడుగామాల, ఇప్పుడొకాంచేపట్కో దూకుతాడ్
గామాల. ఆయనంగతి ఇన్నప్పటాల్ నుంచా, నా
గుండెల్లో గుడాబడా అంటుందిరా.

మెహీదా—ఓరే! బజ్జీతా! నీకెందుకరా దడ?

హర్షా—ఓరే! ఉడ్త మొక్కోడా! దడెందుకూ అంటావేందిరా?
బాగాలు పంచొనేటప్పుడే చెంబూ, తవేల పంచు
కోటంలో తగాదావస్తే, యాడితమ్మున్ని గొడ్డల్తో
నిలువంగ పడగొట్టింది ఈడుగదూ? మర్దేమ్ము సల్
మేల్ సేస్తే ఈమజ్జే ఇరోదాన యాడి మామేగాడి
సేసంతా ఒక్క రేత్రిలో పీకేయించినాడే! మంచో
దనుకొంటుండావేంటి?

బల్లెతు;—నిజమేనయ్యో! నిజమే, బల్లెతుగాడంటే దేశమంతా
. బజ్జీతోడని పేరుమోగిందిగా ?

తెమహు;—ఒరేహర్షా! ఆడిసంగతి అంతగా నెప్పుతుండవే?
బందిపోటుదొంగల్లో మొనగాడోడంటే నీవని పేరు.
మోగలేడంట్రా!

బర్మాను;—అదరం అట్టంటోలమేలేరా? ఇగ్లో సత్తెంగ
బతికినోడోడా! ఓగోదప్ప పుట్నోలంతా పాపాసేసి
నోట్లే? ఏమిరా, మెహీదా! నీవేటాటాన.

మెహీదు;—నిజమేరా? నాకట్నోస్తొండది, ఆమాను
భాపుమ మనకాడికొచ్చి మనపాపాల్ని చాతికలి
గితాడేమో! ఓడి పాపాలు ఆనొప్పుకుంటా దుక్రా?
బట్లతు;—ఓ! అందుమొదటోడ్ని నేనూ!

(తెరలో యోహాను పాడును.)

రా : పూరికభ్యాణి.

తా : ఏకత్రిశ.

గిరులచందమున బెరిగిన-దురితరాసులను బోనాడుడి-
పరమరక్షకునిసన్నిధి - బాపములను విడువరండీ? ||

మెహీదు—చూసినారా! దేముడునెక్తి. అనుకుంటుండ
గానే ఈ మానుబాపున్ని తీసికొనివచ్చినాడే! రండ్రో!
యెదురుగాబోదాం.

యోహాను— (ప్రవేశించి)

1. మిత్రులార! మారుమనస్సు - ధాత్రీనొందకున్న సరక
పాత్రులైసతంబు వెతల - పాలగుదురు నిజము నిజము
||గిరు||

అందరు,—మానుభావా! ముంచేయోవాను మాత్రా!
దండాలు దండాలు.

యోహాను;—దైవాశీర్వాదప్రాప్తిరస్తు.

- సీ. నిర్దయులై దైవ శ్ నియమంబులంద్రోచి
 నరకాగ్ని మ్రగ్గంగఁ శ్ దరలినారు
 తెరువరులందునిమి శ్ దురితంబు గడియించి
 నరకాగ్ని మ్రగ్గంగఁ శ్ దరలినారు
 కూటసాక్ష్యములిచ్చి శ్ కొంపలుగూల్పుచు
 నరకాగ్ని మ్రగ్గంగఁ శ్ దరలినారు
 భక్తులశిక్షించి శ్ పాపులక్షమియించి
 నరకాగ్ని మ్రగ్గంగఁ దరలినారు
- గీ. పవలురేలు వేశ్యలరతిఁ శ్ బహుఁదిరిగి
 సత్యవ్రత సతీమణుల వి శ్ చారసాగ
 రమునఁ బడవైచి గృహధర్మ శ్ క్రమముఁదప్పి
 దైవకోపాగ్ని మ్రగ్గంగఁ శ్ దరలినారు.
- వ. అక్కటకటా! ఒరుల మనస్సు నొప్పించుట పరమ
 భక్త్యాశక్తి నెడఁగూర్పఁదలపడెను భక్తుల నోటార
 దిక్కరించుట న్యాయాధికారులయాజ్ఞలవిరస్కరించుట
 మోసంపుటురులఁబన్ని నిష్క-పటుల నిలుగులనంద
 జేయుటాదిగాగల నుష్కృతులొసర్చి భగవంతు
 నుచితకృపా వరంబులకు దూరస్థులై మెలంగెడు
 మీరా జగద్రక్షకుండు విధించు శిక్షనెవ్వధిఁ దప్పించు
 కొనగలరు?

మహీదు;—మానుభావా! ఏదంటావ్, మేమేన్న నేరాల్తు,
 చిచ్చుండాదంటా ?

తెమహు;—భేసురమామా! నే నడుగుదా మనుకుంటే నీవే
అడుగినవు గదానే?

యోహాను;—ఓ! లేకనేమి? మానవుడొనరించు వివిధ
దుష్కృతములన్నింటికి మారుశిక్షగలదు. ఎట్లందురా?

సీ॥ పరకాంతలంగోరు శ నరుల నరకమున

గొడ్డండ్రతోనెత్తి శ గొట్టుచుంద్రు

కుట్రబిన్నుచు శ గొంపలదెగఁగూల్చు

చెడుగుజనుల పొట్ట శ జీల్చుచుందు

మృషలాడు వారల శ మూర్ఖుల జోరుల

తప్తతైలంబున శ దడుపుచుంద్రు

పలుకని తరుల శి శ లల మొక్కునరులను

అరవంగఁ దెగఁగొంతు శ నరుకుచుందు

గీ. హింసకుల హంతకులనెప్పు శ హేళనమ్ము

సేయు వారల దాగి ధూ శ పించి సంత

పించువారల నసిపతి శ సీమలందు

ద్రిప్పుదు రిదియెనిక్కంబు శ తెలిసికొనుడు.

రా: మోహన

తా: రూపకము.

సర్పసంతానమా! - సర్వేశోగ్రతకుఁ దాళఁగలర ? నేర్పు
గల వారల మటంచు - నీల్చెవభక్తి విడచి - నిర్మలానందంబుఁ
ద్రోచి-నిత్యంబల నరకాగ్నిని బడఁజూచుట దుఃఖంబయో?॥స॥

అందరు—అమ్మబాబయ్యా! ఇంక మనకుగ తేమందీ! సోమీ!

(నమస్కరించి) మమ్ముల్నేమిసేయు మంటావూ?

యోహాను—ఓ! యెరూషలేము, యూదయపురవాసులారా
చేయునదేమున్నది? వినుండు.

గీ॥ పాపములూనరింపఁ దలంపఁ శ బాడిగాదు
నూత్నజన్మంబునొంది వి శ నోదమొంద
సత్కీర్తయలసేయ యత్నించి స్నానమిపుడె
బక్షిఁగొనుఁడు మీపాపముల్ శ బాసిపోవు.

వ. వింటిరా! పాపవిముక్తి నొందఁదలతురేని పశ్చాత్తప్త
హృదయులురై బాప్తిస్మమందుట వశ్యాచారణీయము.
అందరు—చిత్తము. చిత్తము. యోవానయ్య. అదిసడేగానీ
మరిమాకు ముంచడం యాడిత్రవ్?

యోహాను;—పౌరులారా! అల్లదే! యోర్దానునది. దానిలో
దైవబిడ్డలను గురుతుకొరకు మీకెల్లరకుఁ ప్రభువుపేర
బాప్తిస్మమిత్తును, రండు.

హర్షా;—ఓరే! తెమహు! ఈయాలలేసినయేలబలేమంచిదిరా!
తెమహు;—నిజమేనురా!

బజ్జీతు;—ఓరే! మహీదా! ఈయాలమనంసేసిన పాపాలన్ని
పటాపంచలై పోతాయిరా; సోమీ! పదండి.

యోహాను;—నడుపుడు.

రా: శంకరాభరణము.

తా: ఆది.

దేవుని భజింపఁగరండీ! - దీనులుగాబ్రభుఁ గొల్వ
రండీ! —భావార్థము ఫలింపఁగదే! - పాపోపశమ
నంబొందఁగనగును॥దే॥

(నిష్క్రమింతురు)

ద్వితీయాంకము.

ద్వితీయ రంగము.

(హేరోదు, హేరోదియ, సలోమి, సెఫనస్, హజరస్
ప్రవేశింతురు)

హేరోదు;—హజర్యా ! చతురంభోది పరీతభూవలయము
నిరంకుశంబుగఁ బరిపాలించుచు సకలసద్గుణ సౌందర్య
రాసియై విలసిల్లు మదీప్సిత తరుణీమణిని గ్రహించి
యపార సౌఖ్యాంబుధి నోలలాడు నాయత్తిధన్యాత్ముం
డగు భూజానుండీ మహీతలంబున వేరోకండుగలండే!

సీ॥ కాంచనభవనము శ్రీ ల్లట్టించి ప్రజలకు
విశ్రాంతి నొడగూర్చి శ్రీ వెలయుచుంటి
రక్షకభటకోటి శ్రీ రాజిలసమకూర్చి
పరిపంధి వర్గము శ్రీ దరుముచుంటి
ఫౌఢసింహాసనా శ్రీ పౌభవమణులలోఁ
దేలి ప్రశస్తము శ్రీ కౌలుచుంటి
సురుచిర నవరత్న శ్రీ శోభితంబగు భర్మ
మకుటంబు ధరించుచి శ్రీ మసలుచుంటి
గీ॥ భూతలంబున తేండ్రచే శ్రీ బూజలంది
వలయు విత్తంబు సమకూర్చి శ్రీ వసుధనెల్ల
నేకఫలీంబుగానేలు శ్రీ ధాకకెలమి
తలలు వ్రాల్చెడు రాజుల శ్రీ దశనుగంటి.

హజర్య—చిత్తము. దేవరవారి యసమానగంభీరశక్తి యుత్త
మోత్తములకు భూవల్లభులకు గ్రాహ్యంబై యెచ్చెరు
వందుచు, మిమ్ములమార్గొన భయకంపితులరై సంచ
రించుట వాస్తవమే.

రా: జంఝోటి

తా: ఏక.

(చాయ! జగదీశు మాయలను)

నరణీశ సీవిమల - ధార్మికతలఁపుల - నరులకు గోచర
మానే? సిరిసంపదలు భూ - పింపడగిన యశము—
పరిజ్ఞానోదయ ప్రాజ్ఞతశ్లాఘ్యము.

హేరోదు—భేష్. నిక్కము వచించితివి. నాప్రతాపముజ్జ్వల
సామ్రాజ్యసుస్థితి ప్రేక్షకులకుఁ గనులపండువొనరించు
గదా?

హేరోదియ—ప్రాణవల్లభా! మనరాజ్యము వైచిత్ర్యాదు
లపై మంత్రసత్తముండు వచించిన ప్రణాళిక కేవలము
శ్లాఘాపాత్రము. కానిమనపరిచయానుబంధమునకోర్వ
జాలక సత్యాగ్రహసాధువనెడు పేరంబరగు బాప్తిస్మ
మిచ్చు యోహాను పలువిధముల నధిక్షేపించు చున్న
వాడట.

ఉ॥ ఇంతటిరాజచంద్రునకు १ నిధర ముద్దులజాయనయ్య భూ
కాంతుల కాంతలక వినుతిఁ १ గన్న నెలంతుకనయ్య భక్తిసి
ద్ధాంతుల సన్నిధానమున १ ధార్మికసత్య సుశీలనయ్య నా
హంతకుఁ డట్టులాడగ నరహా! మనకెట్టుల నోర్పునందెడున్

హేరోదు—దేవీ! ఆనీమఁ డటుల వలెకెనా? నీనుడులు.
తధ్యంబులు. ఆతని నిటకు రప్పించి తగిన శిక్ష నొన
ర్తుఁగాక!

రా : బ్యాగు.

తా : ఆది.

హా! దేవి! దుఃఖంబు - నందంగవలదు - ఆదాసు నీ
ఖడ్గంబునద్రుంతు నిపుడే!—పాదంబునబడి కాలము
గడిపెడు - పాపాత్మునకీతలఁపేల? - వాదించుటకును
మారాడుటకు - నాదిశఁగననగునే-పాధించియు శిక్షా
ర్హునిగానే-సరగఁజేతుఁ జింతిల్లకుమింకను ॥హా॥

వ. ఊరడిల్లుము.

సెఫన్య—అమ్మా! ఎన్నికలేనట్టియు, యోర్దానునదీ పరిసర
ములఁ బిచ్చివానివలె విహరించునట్టి బాప్తిస్మమిచ్చు
యోహాను వాగ్ధాటికి మీబోంట్ల స్తోత్రార్థులు
లక్ష్యము సేయఁదగదు. అల్పులు భూవరేణ్యుల నేమి
సేయఁగలరు?

హేరోదు—అవును. అది యటులుండనిమ్ము. నేనొకటి
జెప్పమరచితి.

సలోమి—జనకా! ఆయుదంతంబు నే వివదగునా?

హేరోదు—పుత్రీ! సలోమి! మదీయజన్మదిన మహా
త్సవము రాబోవు మాసారంభమున జరుగఁనున్నది.
మీకు సంతసముగదా?

సలోమి—జనకా! సంతసముగాకేమిన్నది. ఆమహోత్సవ
దినంబున సమావేశంబగు సభ్యులసమక్షమున మదీయ
నాట్యకౌశల్యము వెలిబుచ్చెద. ఏలనన,

గీ॥ జనకు మెప్పించుటయె? జన్మ శ సార్థకంబు
సజ్జనుల ప్రేమగొన జన్మ శ సార్థకంబు
సత్కీర్తియలొనర్చుటయె జన్మ శ సార్థకంబు
గాన నాట్యచమత్కృతిఁ శ గనఁగఁజేతు.

సెఘన—అమ్మా! నీహనరింపఁ దలఁపడు విధివిహితకృత్య
మున కెంతయు సంతసించితి. చిరంజీవివగుదువుగాక!

పచనకర్త;—(ప్రవేశించి)

గీ॥ రాజరాజాధిరాజ ! వి శ రాజమాన
కీర్తిశోభితవేగంబె శ శేహమునకు
జనెడు సమయంబిదేయల్ల శ శశిధరుండు
గగనమధ్యంబు జేరెను శ గదలవలయు.

హేరోదు; —దేవీ! అభ్యుత్థరమునకేగు సమయమతిక్రమించు
చున్నది. రండు పోదము.

(నిష్క్రమింతురు)

ద్వితీయాంకము.

(తృతీయరంగము.)

(కిరాతులు పాడుచూ ప్రవేశింతురు.)

రా: ఖరహరప్రియ.

తా: ఏకతిశ్ర

తప్పులను బైటబెట్టు_తరుణమింక వచ్చినది - యొప్పు
కొంక దీరదయ్యె - యోవానుయెదుట_తప్పులన్ని
యొప్పుకొంటి - దగినశిక్షగలుగునేమొ - చెప్పుకుంటు
శాపమేమొ! - మెప్పునొందకున్న బాగే - తప్పులన్ని
చెప్పుకొందామ్||త||

మొదటికిరాతుడు;—ఏదిరేస్. యోవాను మనెంటబడ్డా
డేందిరా. బారెడుగెడ్డామ, మూరెడుమీసం యేసు
కోని సెనిగాడ్లాగ.

రెండవకిరాతుడు;—ఒరే! అరవబోకురా! కొత్తిమీరజుట్టోడ!
ఈడేడైనా యుండాడంటే నిపని నాపని పడుతాడురా.
మూడవకిరాతుడు;—(దిశలుపరికించి) ఒరేఒరే! ఏందది?
దూరాన్ని దుమ్ములేస్తుండది. తాలండ్రో, దేబిరి
మొఖమొల్లారా! (నాలుగవవానింజూచి)ఒరే! అన్నా!
అదేందోసూడా!

నాలుగవకిరాతుడు;—(చూచి) ఇంకేముండది. అడిగో!
యోవాను పిల్లలకోడిలాగ పదిమందిని యెంటేసు
కొస్తున్నాడు. ఇక తప్పులొప్పుకోకతప్పుదు.

మొదటికి రాతుఁడు;—ఎప్పుడేదో వాగుతునే యుంటాడేం
దిరా?

రెండవకి రాతుఁడు;—సోములవాఁరిమీద బత్తిరా! ఎర్ర
మొగమా!

మూడవకి రాతుఁడు;—అరవమాకండెస్. రాగానే ఆమాయ్ను
పాదాల్ మీద పడదామ్. ఈసోలుపున నిలబడండే!

(నిలుతురు)

(యోహాను జనులుబ్రవేశింతురు)

యోహాను;—

రా: హంసధ్వని.

రా: ఆది

కూర్చులార! మీ నేరముల్ గిరులవలెబెరిగె

గీరుఁజొప్రభు-తీర్పు నొందవలయు

మారుచీవనమును-మహిని జూపలెండు

చారుమారుమనస్సు-సంపాదించవలయు॥కూ॥

కిరాతులు;—(పాదములపైబడి)స్వామీ! దండాలు. దండాలు.

యోహాను;—ఓహో! మీరలిచటనుంటిరా! వెతుకబోయిన

తీగ గాల్లకు దగులుకొనినటులాయె. లెండు. భగవ

ద్దర్శనప్రాప్తికై వేచియుండుదు. జనులారా! మహా

మహిమండు ననితరలభ్య గుణగరిష్ఠుండును జగద్రక్ష

కుండాద్యంత రహితుండును దీనులపాలిటి పెన్నిధియు

ననంతకళ్యాణగుణ విశిష్టుండును నగు శ్రీయేసునాథ

స్వామిమీమీహృదయక్షేత్రంబులనివసింపనిచ్చగించు

చున్నాడు. మీమానసములు గాఢాంధకారమగు
ములై కలుషపూరితములై దుష్టతలంపులకునికిపట్టులై
దేవుని కృపావిశేషంబుఁ గనఁజాలక నాధారరహితులై
మృగ్గుచున్నవారలు. మీరు హృదయపారిశుద్ధ్యము
నొంది కారుణ్యుడగు శ్రీయేసురక్షకుఁడు మీ
యుల్లంబుల నివసించననువగురీతి మార్గముల సరాళి
మొనర్చుడు. పాపంబులనంబరగు పెనుబండలఁ బ్రభు
నడయాడు మార్గంబులనుండి దొలగింపుడు. సర్వ
శరీరులు దేవుని రక్షణభాగ్యము గొనవలెనన్న సత్పథ
వర్తనులరై దుస్సహవాసములువీడి సజ్జనోచితకర్జం
బులనొనరింప ముందంజవేయవలయు.

- సీ. సకలపాపాత్ములు శ సర్వేశుసన్నిధి
యఘములబోనాడి శ యలరవలయు
జీవముడగ నె స శ చ్చిద్రూపుదేవుని
ధ్యానంబు సేయంగ శ దలఁపవలయు
పాపులారా! యగ్నిఁ శ బడకమున్న పరేశు
శిష్యులై భక్తిని శ జేయవలయు
మృషలువలకసదా శ మృదువాప్ప సత్యంబు
వలికి పుణ్యాత్ములై శ వరల వలయు
గీ. ధరపయోముఖ విషకుంభ శ మొరిగినేల
గూలి జ్ఞాఘ్యమందనటుల శ గుత్తిరజన
మట్టులై తుదకు ఘనమొద శ రిట్టిబాహ్య
వైఖరివిడిచి శుద్ధాత్మ శ బడయవలయు.

కి రాతులు;—సోములోరు! నివ్రుప్పైన బోదింటూవుంటే
భయమేస్తుంది. అన్నెందాల పాపాలునేసి నెడిపో
యన్నాము.

రా: నాధనామక్కిను

తా: అది

నీచమైన పాపాలేసి - నీతిరవ్వంతలేక పాడైనాము
సోమి—దాచలేము మాపాపాలు - దబ్బున మా
పాపాలదీసి - ధర్మాత్ములుగ జేయుమయ్యా! దండా
లయ్యా! సోమి!

వ. సోమి! మాకుసిగ్గేస్తుంది. ఇకమీదటనేరాలేసేయము.

యోహాను;—జనులారా! మీరుపవిత్రులై క్రీస్తు నడుగుజాడ
లలో మెలగ మారుమనస్సునొందితిరి. బాప్తిస్మమిడి
దైవభృత్యులుగ నొనరింతుగాక.

(సుంకరులు పోవేళింతురు)

సుంకరులు;—మహానుభావా! భగవంతు గారాబుబిడ్డలవలె
నీవసుంధరవెలయ నిచ్చగించి బాప్తిస్మమొందవచ్చి
తిమి. మేమేమిచేయనగునో దెలుపుడు.

యోహాను;—సుంకరులారా! మీయభిమతంబు శ్లాఘ్యము.

ఉ॥ సుంకరులార! సంతతము శ సూనృతవాదులరై మనోజ్ఞత
బింకములాడకండి కడు శ బీదల తేడుల నొక్కరీతి ని
ష్పంకమనంబుతోగనుచు శ పాడిగలట్టి నృపాలునాజ్ఞచే
సుంకము నిర్లంఘించువిధి శ చొప్పుదలంకక స్వీకరింపుడి.

వ. గ్రాహ్యంబయ్యెనా? మీకు నిర్ణయింపఁబడిన నుం
కముకన్న నెక్కుడు గ్రహింపఁ దలపడకుడు.

[రాణువవారు ప్రవేశింతురు.]

రాణువవారు—భగవంతునిరాయణారీ! మేమొనర్పఁదగిన విధి
కృతములెవ్వి?

యోహాను—అకటా! నిరపరాధుల వెతలబెట్టెడు రాణువ
వారు మీరుకారా?

సీ. శిక్షార్థుల విడిచి శిష్టుల శిక్షించి

చెఱశాల నునిచెడు శ చెడుగులార!

గౌరవార్థులకొంప శ జారులపాల్జేసి

శోకాబ్ధి ముంచెడు శ చోరులార !!

పరసతీమణుల జే శ బట్ట వాంఛించెడు

దుష్టులార! నరని శ కృష్టులార !!!

రక్షకభటులుగ శ రాజ్యమున మెలఁగి

చోరులఁ దెగరేపు శ శూరులార !!!!

గీ. లంచములఁ గొంచు బరుల వం శ చించు క్రూర

కఠిన హృదయులార! భయద శ కర్ములార !!!!!

పరుల మీవలెగనుడు న శ ద్భావములర

ప్రాప్తమైనట్టి ధనముతో శ దృష్టి గొనుడు.

వ. యోధులగు మీరు పరమేశ్వరు చిత్తానుసారము
వర్తింతురేని లోకమునకు మేలుసేయువారును దైవ
ప్రేరణమునకుఁ దోడ్పడువారునై యుందురు. “లోక

మును దాని ఆశయు గతించి పోవుచున్నవి. గాని దేవుని చిత్తమును జరిగించువాడు నిరంతరము నిలుచును.” మీరు మోక్షంబున సుఖమంద నిరంతరము నిలువవలెనన్న దేవునిచిత్తము నెరవేర్చుడు.

రాఃబవవారు—బోధకుడా! నీవు చెప్పినచొప్పున సంచరింప యత్నింతుము.

రా : శంకరాభరణము, తా : ఏక.

పరమాత్మునిసాయంబున మా-పాపంబులుబోవునటంచు బాహుటంబుగఁ దెలియంగలింగితిమి = పరిశుద్ధంబగు బాప్తిస్మంబు-సరగనొసఁగి ప్రమదంబొడగూర్చుము॥ప॥

యోహాను;—సరియె? మీ హృదయ వాంఛనీడేర్తును.

రా : శంకరాభరణము.

తా : ఏక

విడువక విశ్వాసంబున మీ - రడిగెడు విధమున ముంచడము వేడుకలర నొసఁగెద నీయోర్థానది = గడచిన కాలంబునగావించిన-చెడుగుబనులకై జింటిల వలయు॥ వి ॥

సుంకరి;—(జనులఁగని)మిత్రులార ! ఈమహాత్ముండు క్రీస్తు యుండునేమో? ఈతని సద్భావము నరయ గడుంగడు చిత్ర మొడగూర్చుచున్నది.

జనులు;—అవును. నిక్కము వచించితివి. తప్పకీతండు క్రీస్తు యని విస్వప్రమగుచున్నది.

యోహాను;—జనులారా !

చ. మనుజుడైన బరేశునకు శ్రీ మార్గము సిద్ధమొనర్చు దూతనై
 బనినడిసిల్లలోఁ బ్రజకుఁ బాప్తినునుంబు నొసంగుచుటినా
 యనుంగువిభుండుయేసువిమలతత్వలొనగ్నిలోన్నానమియవ
 చ్చునిదినిజంబు సంతతము శ్రీ సూక్ష్మతవాహలరై జరింపుఁజీ.

వ. గ్రాహ్యంబయ్యెనా? ననుమించు క్తిమంతుం డపూర్వ
 కాంతిచే నొప్పారుచు బ్రజాభిక్షేమ మరసి రక్షింప
 విచ్చేయుచున్నాడు. అమృతహాత్ముడు శ్రీయేసుక్రీస్తుం
 డని గ్రహింపవలెను.

ఉ. మేరికుమారుడుఁ జరుల శ్రీ మేలు దలంచుచుండు సజ్జనా
 ధారుడు సత్కృపాపటిమశ్రద్ధైన్యమునుందొలగించువాడుడు
 రావరుమెసయ్య పాదుకల శ్రీ వారుల విప్లవశక్తుండని రా
 ధారులబ్రోవఁ దావెడలుదారమనంబున నిచ్చగించుచున్.

వ. లోకభారావతారణార్థంబు రిక్తునివలె నుద్భూతుండగు
 క్రీస్తువిభుచంద్రుండు కృపీవలుని చందంబున దనచేటఁ
 గరతలంబున నిడుకొని సజ్జనుల దుష్టలఁ దూర్పారఁ
 బట్టి గట్టిగింజలంబోలు నిష్కల్మషహృదయుల మోక్షం
 బనియెడు కొట్టునంజేర్చి పొట్టుగఁ బరిగణింపంబడు జడ
 మతుల నిరతమారని యగ్నిచే నొప్పారెడు నరకంబున
 బడవైచి మ్రగ్గంగఁ జూచుచు. రక్షకుండగు యేసు
 నెరుంగనిచో సమస్తాలంకృతములునున్నయని గ్రహింప
 వలయు.

సీ. భూసభోవిజ్ఞాన శ్రీ సూర్యతాయుతుండయ్య
 నేను నెఱుంగకున్న శ్రీ మోసమన్న !
 విద్యావిశేష ప్ర విణతల్ గల్గియు
 నేను నెఱుంగకున్న శ్రీ మోసమన్న !!
 ధనవంతులై ప్రజా శ్రీ ధర్మమెఱింగియు
 నేను నెఱుంగకున్న శ్రీ మోసమన్న !!!
 నవనాగరికతచే శ్రీ న్యాయవాదులరయ్య
 నేను నెఱుంగకున్న ♦ మోసమన్న !!!!
 గీ. విప్రులైన తేడులయిన శ్రీ వీరులైన
 సాధులైన సద్భావనా శ్రీ సక్తులైన
 ధరఁ గవీశ్వరులైన బ్ర శ్రీ ధానులైన
 నేను నెఱుంగక నున్నచో శ్రీ మోసమన్న !!!!!

రా : బంగళతోడి.

తా : అది.

పరమాత్ముంగృహంగనంగ - దరుణంబిదియే - బిరాన
 నేను నుతింపుడి = మరీ తేచ్చలవిడి - దుష్పథినదువక -
 బరితోపంబున మెలంగుడింక || ప ||

సరససౌఖ్యవితతి ని-మ-పటహృదయ తలమున-
 పరిధవిల్ల నేనుక్రీస్తు-చరణముల భజింపవలెను || ప ||

జనులు;—పాపంబులొనరింపక-బ్రభుఁడేనుపాదంబుల భజి
 యింతుము=శాపంబులఁదెగఁగార్చెడు క్రీస్తుని-కోపము
 రేపితిమయ్యయ్యో!!పా||

అపుణ్యాత్మగాదుణ్యం - బాకర్ణిప మేలోని ని-యూ
పట్టునబాప్తిస్మంబింపుగ నందఁగ జనితిమి॥పా॥

యోహానుః—సోదరులారా! ఇల్లదే యోర్దానునది నీవు
మీకు బాప్తిస్మ మనుగ్రహించెద రండు.

(నిష్క్రమింతురు.)

శ్రీ

భక్తయోహాను.

తృతీయాంకము.

(ప్రథమరంగము.)

(హేరోదు, హేరోదియ, సలోమి, హజర్య, భటుడు
ప్రవేశింతురు.)

హేరోదు—మంత్రివర్యా! పురజనుల సమక్షమున మా
విషయ మపారకోపావేశంబున ముంచే యోహాను
తిరస్కారోక్తులు బలి నటులఁ దెలియవచ్చెను.

హజర్య—దేవరా! నే నటుల విననైతి. నటులైన మనమేల
యామూర్ఖుని రప్పించి శిక్షింపగూడదు?

హేరోదియ;—మంత్రివర్యా! బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను
భక్తాసక్తుండనియు నాతనిశిక్షింప నుద్యమింప హాని
వాటిల్లననియు నామనోవల్లభుండు వెఱిగొందుచుండు
నటుల వర్తింప సమంజసముకాదు.

సీ. భూవల్లభులదిట్టు శ్రీ బుచ్చాత్ములకుఁగూడ
 శిక్షముఖ్యంబు వి శ్రీష్టజనుఁడ
 ధరణీపతులపేరుఁ శ్రీ జెరుపు దుర్జనులకు
 శిక్షయవశ్యంబు శ్రీ శిష్టజనుఁడ
 భూజానుల ఘనంబుఁ శ్రీ బోకార్చుఖలులకు
 శిక్షయవశ్యంబు శ్రీ శిష్టజనుఁడ
 జనపతులయనుజ్ఞ శ్రీ జవదాటుజనులకు
 శిక్షయవశ్యంబు శ్రీ శిష్టజనుఁడ
 గీ. భూపతుల గౌరవింపక శ్రీ బుణ్యశీలు
 రమని స్వాతిశయంబున శ్రీ రంకలిడెడు
 పోకిరి జనంబులకు సదా శ్రీ పొకమడఁగ
 శిక్షయావశ్యకంబిల శ్రీ శిష్టజనుఁడ.

హజర్య;—అమ్మా ! తమభావగర్భితములగు వాక్యములు
 సత్యములు. భూవరేణ్యుల శ్లాఘించుటకుమారు దివ
 స్కరించుట ధర్మము.

సోదోడు—దేవీ! హజర్య! మీరిరువురు రాజులకనుగుణ్యు
 లగు స్వాభావిక ధర్మాబుల వెలిబుచ్చితిరి. ఐ
 సీ. పుర్ణదా ధులఁగైమ శ్రీ తోగ్రహించినయెడ
 సత్ప్రవర్తనలురై శ్రీ శక్తిఁగాంతు
 జడమతులంజేరి శ్రీ చక్కంగసద్బోధ
 లొనరింపసాధులై శ్రీ యొప్పుచుందు
 భూజానులగురుత శ్రీ బోకార్చుదుష్టుల
 దిద్దుటవలన వి శ్రీ శుద్ధిఁగొందు

నరహంతకుల సమా శ దరమున జూచుచో

ప్రాజ్ఞులై భక్తులై శ బగగుచుందు

గీ. బింకమున రాజదోహులై శ జంకకడమ

చుభమతంబు లీడేర్పంగ శ నడచువదిడి

సంచరించుచు దుర్మార్గుల † సవినయమున

బలుకరించుటచే ముక్తి శ బాటగొందు.

వ. దుర్మతుల శిక్షించుటచే వారి వజ్రికారిన్యహృదయము

మరల్పజాలమని నాయభిప్రాయము. మరియు నాతడు

దుర్మార్గుడనగఁజెల్లడు.

సలోమి—జనకా! ప్రప్రథమాబున దమప్రసంగవశంబున

వెలువడిన వాగ్ధాతినే నాకర్ణింపఁగె యోహాను తమ

పల్ల జనులసమక్షంబున నేరారోపణ మేరీతిబరిణ

మించెనో గ్రహింపకుంటి.

సీ. భూవరేణ్యులపటఁ శ బూర్ణికోధమఁదాల్చి

చెడుగుఁజూతుమవాని శ జెఱుపనగును

భూపతుల విమాది శ కూపంబులోజొన్న

బంకిను నపుని శ బటన గును

దృష్టునిడలఁ గత్తి శ సుమనగును

నవకుల యశెంబు శ నగుబాటు కీసిన

ప్రహృదయులఁ శ గూల్పనగును

గీ, పూజ్యులగు తేండ్లనె జిన్న శ బుచ్చదలచు

మాయగాండ్ర శిక్షింపుట శ న్యాయమవును

రాజభక్తిలేనగుల ఓ రాజ్యమందు
నిలుననీకఁ దరిమివేయ ఓ వలయు జనక!

(కంచుకి యోహానురాకడ రాజేంద్రునకు దెలుపఁ
బ్రవేశించును)

కంచుకి — దేవరవారికి జయము జయము.

హేరోదు — భృత్యా! నీవువచ్చుటకు గతంచేమి?

కంచుకి — దేవరవారిని సందర్శింప బ్రాప్తిస్మమిచ్చు యోహా-
నను సన్యాసివచ్చియున్నవాడు. సెలవొసంగిన గొని
వత్తును.

హేరోదు — మంచిది. ఆతనిబనుపుము. పొమ్ము.

కంచుకి — చిత్తముదేవరా (నిష్క్రమించును)

(యోహాను పాడుచు పర్యవేషించును.)

రా: బ్యాగు

తా: ఆది.

పాపవారాశినిబడిదేవు - గోపమిద్రర రేపకుడు
శ్రీపరాత్పరుఁ ధ్యానమించుకఁ-జేయకుండుట చింత
నీయం-బాపుణ్యాత్ముని గృహగనలెండు॥పా॥

వ. హేరోదుభూపాలా! ప్రపంచసర్గమున జీవితముగ
గాలముగడుపుదనుక నితరులకు మాదిరిగజరింపవలయు
గద! నీవొనరించినపాపము ఘోరమైనది.

సీ. సంపదంధుడవై ఓ సహజునిదారతో

వ్యభిచరించుట నీతి ఓ యనుటఁ దప్పు

న్యాయాధికారివై శ్రీ యనుఁగు సోదరు భార్య
 వ్యభిచరించుట నీతి శ్రీ యనుటఁదప్పు
 భూవల్లభుండవై శ్రీ భువి సహోదరు కత్తి
 వ్యభిచరించుట నీతి శ్రీ యనుటఁదప్పు
 ధర్మజ్ఞమూర్తివై శ్రీ తమ్మునినాతితో
 వ్యభిచరించుట నీతి శ్రీ యనుటఁదప్పు

గీ. తమ్ముడీభువి సుతుఁడన శ్రీ దగినవాఁడు
 సుతునిభార్యను గవయంగఁ శ్రీ బతితుఁడగును
 యిట్టి దుష్కార్యమొనరింప ధీనత యని
 మనమునందించుకంతయు శ్రీ మగువజనదు.

పేరోడు;—(కోపము) ఓయీ! జడమతీ! భూవరేణ్యుండ
 నని చెలిసియు నిర్భయంబున నిండ్లోగమున దూల
 నాడు చుంటివా? నీ కీయధికప్రసంగమేల?

గీ. భూవరేణ్యుండ నగుటచే శ్రీ బుద్ధిపూర్వ
 కమున నేకొనరించిన శ్రీ కార్యసమితి
 నెన్న నేపాటివాడవు శ్రీ హీనకులుండ!
 మరల నిగ్గొడఖండితు ధీరమునిపుడె.

రా: శ్రీ) (చాయ “పోబాల పొమ్మిక” తా: ఏకతిశ్నః.

మారాడవలదికక - మాకడనిటు బలుకదగదు నోరె
 టులవచ్చె నిదియె యదనంచు వచించితివిగా! ధీరులు
 సయితంబీవసుధస్థలి-నేరమటంచు వలుకఁగరెరి. |మా||

యోహాను; — పరాత్పరు సన్నిధిలో బాపం - బటంచును
గ్రహింపఁగలేవే? — శరీరాశలచే నీనీచపు - సఖ్యతఁ
గొంటివి దగదునీకిది

హేరోదు; — దూరాచార మొ? వ్యభిచార మొ? - భర్తృత్వనా
యిచ్చఁదీరంగను - బిరాస నీస్థలంబును వీడిపోమ్మిక్కి
మరణమొందకుండ నె నిప్పు ||మా||

వ. వ్యభిచారాది దుష్కృతము లొనర్చుచుంటినని
మమ్మేల నిందింతువు? నీకు దైవభక్తి జేకూరినందున
భక్తిమార్గంబున వర్తింపవలయుగాని లోకుల
దూషించుటయేనా? నీమతము. ఇందులకై మాయల
మారి జడధారివేషము ధరించితివా? చాలు చాలు
నోరుమూయుము.

యోహాను — ఓయీ! ఆత్మశ్లాఘాపరాయణా' నీయుడతలెడ
రిపులకు బెదరి తప్పుల నిరూపించి నిన్ను, సన్మార్గావ
లంబునిగ నొనర్పయత్నింపక కన్నకుంచునని దలంచి
తివా! దైవప్రేరితుడనగు నాకేలనీధయము. నా
విశ్వాక్త స్థూమాచార్యకముగ నిర్వహింపెదను. నీవధి
కారముగ పేడితుండవై ముక్కుదా ధతచే మిన్నుగానక
నాకెట్టిశిక్ష నొనర్పనుద్యమించినను నివృత్తించినది
మహావాతకాబని నిస్సందేహముగ నిర్ధారణముగ నొక
వక్కాణింపగలను.

గీ. అల్పసుఖములనొందఁగా నాశఁజెంది
దైవభక్తుల నిందించి భావికాల

గతిసరయక దుష్టైదవేమి? ఓ కలుషవగుతు

డనఁదగితివి పరేశుఁ బె ఓ డనిడితివయ్యె?

హేరోదు—ఓయీ! యోహానూ! నివాచాలత మేరమీరు

చున్నదే. నిన్నిక నుపేక్షసేయఁదగదు. ఓయీ! భటు

లారా! ఈతని బంధింపుడు.

భటులు—చిత్తము (బంధింతురు)

యోహాను—ఓహో! ఇదేటి రాజసీతి. నిరపరాధుల నిష్కా-

రణముగ బంధించుటయు, శిక్షార్థుల మన్నించుటయు

నీదేశాచారమా? హేరోదియా! నీవలన హేరోదునకు

జేటువాటిల్లగదా' నావాక్యములు మహాకవుఁ డనుభ

వమునకు రాగలవు?

ఉ॥ దారుణ మృత్యువాతఁబడి ఓ తల్లడమందెడు వేళలందున

నారకపాతముగని మఁ సొబున బెగ్గిలితాపమొంది దు

ర్వారక్తితాంతబాధల న వశ్యముబొందెడు వేళలందు నీ

సారిప్రశస్తనితి మఁ ఓ నారిఁబలంతువు దీనచిత్తవై.

హేరోదియ;—ప్రాణేశా ! నిర్భయముగ నియోహా నభి

ముఖుండై నావలన దమకుఁజేటుఁ జేరూరుననియు

నీచి నొకఁడు నొకఁడు నుల్ల, మోగుచున్నవిచి

చెడు కఠినోక్తులు వినియు మిన్నకుండదరేల ?

చ. చులకనగా సితండు మిముఁ శ్ర జూచి పరాక్రమశాలిగానిట

బలుకఁగరాని కుత్సితపు ఓ బల్కులువల్కి-పరేశుఁజేమ ని

ష్ఠులమొనరించినారమనిరేపాపమొనర్చుట శాపమందుఁ దా

బలుకుచునుండగా శిరముఁప్రక్కలు సేయకనిల్చన్యాయమా.

హేరోదు;—దేవీ! గంధసింధురంబు రాజమార్గంబున జను
చుండ శునకములెంతగ మొటిగననేమి? ఈదురాత్ము
నిటులఁ బ్రేలనిమ్ము.

రా: బ్యాగు (చాయ బలేమంచి చౌకబేరము) తా: ఏకత్రిశ్ర.
నిరాధారములగు పల్కులు - నేరముల్ మోపఁగా
భీతినొందు - వారలెవరు? = నురాచారమని నీతఁడు -
దూలనాడుచుండగా - చెరసాలకునంపె ముండ్ల -
కొరడాలతో గొట్టింతము ||నిరా||

యోహాను;—శరీరము నశింపఁదలఁపడు - దొరలకు తేండ్లకు
భయపడంగఁ జాలనిలలో = పరాధీనురాలి గవయఁ-
బాపంబని వల్కుచుండఁ - బశ్చాత్తాపము నొందక -
వదరుచుండన్యాయమా? || శ ||

భటుఁడు;—(ఈటెతో పొడవబోవును)

హేరోదు;—నిన్ను లెక్కనేయవారెవరు? యోహానూ ?
ఏల? నీకీకంఠశోష?

గీ. మమ్ముగదుమవచ్చితివ? నీ శ మాయబోధ
వలన వెఱపంద మేమిట శ నిలువలేదు
మారువల్కిన జెఱసాల ♦ మనికీజేతు
నింకఁ జాలింపుమీనుడు శ లిచటకితవ!

యోహాను—హేరోదుభూపాలా! పాపంబొడిగట్టియు నేబట్టిన
కుందేటికి మూడేకాళ్లని వాదించెదవేల? పాపము
దాపబడునా? చతురంగబల సమేతుడవయ్య గాఠి

న్యంబున రాజకార్యముల నిర్వహించు సమర్థుడవగు
నీవు మతిలేనివానివలె నిట్టినా భయమునందుట శోచ
నీయము.

గీ. పాపులమరల్పఁ దలపడి ఓ వచ్చినాడ
పాపశాపము వెలిబుచ్చు ఓ వచ్చినాడ
నీతినేర్పంగ జనులకు ఓ నిల్చినాడ
గానజెఱశాల నిడినను ఓ గలతలేదు.

వ. మీరిరువురు చుప్తచరితులని వెలిబుచ్చితి. నీక నన్ను
నీలుచ్చవచ్చినటుల నొనరింపుము.

హేరోదు—బేనాను. ఈడాంబికవచనములకేమిలే ? నీకు
జేటుకాలమాసన్నమైనది. ఓరీ ! భటులారా! ఈతని
గొనిపోయి కారాగృహాధికారిలో నాయాజ్ఞగా జెప్పి
చెఱనుంపుడు. పొండు.

భృత్యులు;—చిత్తము. దేవరా (అని) ఇంక నడువవయ్యా ;
ఏల జాలమొనరింతువు?

యోహాను—అయ్యలారా ? ఇదే వచ్చుచున్నాడ (పరికి
మించి)

రా: కన్నడ.

తా: రూపకము.

సర్వావస్థలందుఁ గాచు - సర్వేశ్వర ! నీవెదికు-
గర్వాంధతఁ జెడిన జనులఁ - గడిగి సజ్జనులుగ
జేయుము. ||స|| (నిష్క్రమించును)

తృతీయాంకము.

(ద్వితీయరంగము.)

(యోహాను చెఱలోనుండుట)

రా; సీలు.

(చాయ జయసావిత్రి)

తా; ఏకతీత్ర.

పరమపురవర శ్రీయోహోవా! రావా? - పావన
మూర్తి!! యో - మరియుతనూజుడ!!! - పరిశుద్ధాత్మ
దేవుండ!!!! ననుబోవ!! పర||

1. దురితముల ఖండించువారిఁ - జెఱనునుంపఁ దలపడెడు -
నరులహృదయ క్షేత్రమమర - పరిశుద్ధంబానర్పు -
మెరిగియు నెరుగని దు - స్తరపాపములన్నిగరుణతో
దుడుపనే? మరువక|| పర||

వ. అక్కటా! భక్త్యాపక్తిఁగలిగిన మహానుభావుల కిక్క-
ట్టులు వాటిల్లుట సహజంబని దెలియఁగలిగితి. దేవా!
నీవేరశ్రమలనుభవించుటెంతయు శ్లాఘ్యము.

సీ. భక్తుఁడాయోసేపు శ పాపము సేయమి

కారాగృహంబును శ గనెనుగాదె?

స్థిరసీతికైబోర శ సైఫనునిరాధారుఁ

బగిది రాళ్లతోజంపఁ శ బడెనుగాదె?

నిర్మలుండగు క్రీస్తు శ ధర్మము వెలిబుచ్చి

పాలికార్పు మరణంబు శ బొందెఁగాదె

దుర్జనులగదిమి శ దుర్భరవెతలచే

సజ్జను లెందరో శ చనిరిగాదె?

గీ. అతటిఘనులు దమప్రాణ ॥ మర్పణంబు
 సేయఁగానిప్పు నేనేల ॥ చింతనొంద
 వలయు నిప్పట్లున సహించి ॥ మన్యఁడేను
 కై శ్రమిలనుభవించెదఁ ॥ గాక ఛాత్రీ.

న. మానసమా ధైర్యముఁబూనుము. నీతినిమిత్రము సురు
 ల్బింపవెఱపందకుము. అయ్యో! సునార్తసంచార
 మొరర్పజాలకుండునటుల గారాగృహప్రాప్తి దాప
 రించెగదా? యనిమాత్ర మధికంబుగ జుతిలవలసె.
 కానిమ్ము. దైవసేవనొనర్పఁ దరుణము భగవంతుం
 డొసంగకుండునా? దేవా! ఆపత్బాధవా! జోహార్.

రా: జయనారాయణి.

తా: ఆది.

మానవజన్మంబు - మహిల్బ్రభుదయఁ గనవలె దీన
 జనుండఱు - దేశీయని భగ - వానుని గొలువని
 జన్మంబేటికి? ॥మా॥

1. పరుమంపు నుడులం - బలుకఁగ జూచిన - నరులకు
 మోక్షము లభ్యముగాదు - కరుణాత్మకంబగు - మరి
 యాంబసుతుఁ - బరిచయమొందక - దిరుగ ఫలం
 బేమి? ॥మా॥

వ. ఔను. పరమాత్ముని భజింపక మదకర్మద్రమావలెజరించు
 దుష్టులగతి యేమానోగదా! సర్వసంఘపరిత్యాగములై
 కేవలము మోక్షాపేక్షాపూరితులై నిరంత భగవ
 థ్యానాతత్పరులై ప్రజాక్షేమమరసి వారల సన్యా

ర్థావలంబులుగ నొనరింప దృఢమనసులై వర్తిలు
 మముబోంట్లకే యిట్టి దుగ్ధతిసంభవించెనే? ఇక
 విషయాశక్తులై దుర్జనసహవాసాదోష-బున బావులై
 ధాత్రి ప్రతిఫలించువారిగఱి యెటులునునోగిదా ?
 వ్యభిచరించుట దగదనిచెలుప నా హేరోహ
 భూసాలుండు క్రుద్ధుండై నాకిట్టిచేటుఁ గల్గి-చెగద ?
 బయిన నాపద్మమయములందు భీతినొందుట బుద్ధి
 మంతుల లక్షణముకాదు. (పఱికించి) ఓహో !
 అర్థరాత్రియయ్యెను. చెరసాల కావలివారు కూడా
 నిద్రించిరి. ఇంచుక నేనిశ్రమింతుఁగాక. (మోకాళ్లుని)
 జగద్రక్షకా! ఆర్తతాణపరాయణా!!

గీ. వలయు సుఖసుఖస్థి బలముఁ శ గలుగఁచేసి
 ధైర్యము వినిశ్చలమతియుఁ శ చాల్మీయునిడి
 యాశిషంబులనొసఁగిన శ న్నాదుకొనుచు
 వేకువనె మేల్కొలుపుమంచు శ వేడుకొంటి.
 ఇక శయనింతుగాక (నిద్రించును)

తృతీయాంకము.

(తృతీయరంగము)

(హేరోదు జన్మదినమహూత్సవముఁ బ్రచురించువెట్టి
 తప్పెటతో బ్రవేశించును)

వెట్టి—ఈ టమటమవల్ల నందరికి తెలియజేసే దేమంటే
 పెద్దోల్లు, పిల్లోల్లు, సిన్నోల్లు, ఆడోల్లు, మొగోల్లు,

అందరు వినండోహా! నెప్పులేదనేరు. ఇక లేదనేరు.
నాకొంపదీసేరు, రేపు మనయేరోదు రాజుగారి పునట్టి
రోజు పండుగంటా, అందరూ సున్నాలుగొట్టుకొవాల.
తోరణాలు గట్టుకోవాల. చున్నవాలు సేయాల, అం
దరి రాజుగారి సగర్లో రేపు భోజనాలంట. ఇందు
లారి గించాలంటా. అందరూ తప్పక రావలసినదంటా
ఆనదప్పిస్తే సంకెళ్లెస్తారంట, వినండోహా!

—♦ ద ర్బా రు ♦—

(హేనోదు మంత్రాసత్తములతో నాశీనుడైయుండును)
సెఘన్య—మహాప్రభూ! ఏలినవార జన్మదినమహోత్సవము
మాకెల్లరకుఁ బురవరులకుఁ గనులపండువొనర్చె.
విందు నివ్వెఘ్నుముగా జయప్రదముగా నెరవేరె. భగ
వంతుండు తమకు చిరాయు రాగోన్మౌళ్యశ్రవ్యంబుల
నొడగూర్చుగావుత. సభ్యులారా! ఇమ్మహాసీయుం
డాశీర్వదింప బడునటుల భగవంతుఁ బ్రార్థింతుము.

(అందరు నిలువబడి)

రా: కాఫి

తా: ఆది.

చిరాయువుం బడయుచు వర్ధిలి - పరాత్పరుని దంఁకు
గనుమ = ధరనచార యశముఁగాంచి సో - దరప్రేమం
గలిగియు మనుమా - స్థిరమధురంబగు సత్వముగూర్చి
నరులరక్షణముకై - బెరుగుముబల్చి॥చి॥

వ. సత్వోత్పరుండు మిమ్ముదీర్ఘాయుష్మంతులురుగ నొన
రించుగావున.

హేరోదు—మంత్రీసామంతవరులారా! మీభక్తికిమెచ్చితి.

రా: బ్యాగ్ (చాయ॥ అఖియాపరగి నె) తా: ఆది

నరవరులారా! న - బుర్బరమాదినాడను = అరుసాబు

నాజన్మ దిగబతిసాపుగ-నాచరించితిరిదిల్లాఘ్నుము॥న॥

1. సారులు దనుతను - కూరిమిసాగించి - భూరిసఖ్యారతి
జూపిరి॥న॥

వ॥ ఇకనాశీనులుకండు.

కంచుకి—జయమ్ జయమ్ దేవరా! వీలినవారి పుత్రికారత్నము

తమ్ము సందర్శింపనున్నవారు.

హేరోదు—సరియె. ప్రవేశపెట్టుము.

కంచుకి—చిత్తము. దేవరా! [నిష్క్రమించును.]

సలోమి—జనకా! నమస్కృతులు.

హేరోదు;—నిగోలగంబున నుండుతరి నేగతంబున వచ్చితివి?

సలోమి;—జనకా! వినుడు.

గీ॥ పండితసభామయగంబున శ నిండుదయను

నాట్యమాడెదనంచు నే శ ననగలేదే?

ఇపుడు నాట్యమునలైద శ నిగెసంగ

గాన శలమిడు నాడెద శ గాంక్షుడీర.

హేరోదు;—ఔసమ్మ. నీయచ్చదీర వీరల మానసంబులలర

నాట్యమాడి ననుజ్ఞనిచ్చితి.

సలోమి;—మహాభాగ్యము.

రా: బ్యాగ్.

తా: ఏకతిశ్ర:

జనకోత్తమునిజన - దినముగాంచగలిగితిని వినోద
మందఁజేయఁ - బనిబూనినాడెదను॥జన॥

1. చిరకాలమీభువిని - నరలభగవంతుండు గృహను =
దక్షిణేంద్రులయుసంప - దలచె వెలయ నడుపుగాక॥జన॥
హేరోదు;—కుమారీ! నీనాట్యకౌశలం బద్విత్తీయమైనన్న
సేసభ్యుల నానందవారాళి నోలలాడించె.

రా: బ్యాగు.

తా: ఆది.

ఇల సభాసమలిచట - నింపొందగ నాట్యంబాడితి
వబ్బురమందఁగ = విలసిల్లెడు భూపతులకు నియ్యది
వేడుకగలిగించెను శ్యామ్యము ॥ఇ॥

1. మెచ్చితి నీదగునాట్యకౌశల్యము - నిచ్చెద నీకోరెడు
వరమిప్పుడే - సచ్చార్చిత్రపుగా రూపింతువు. యిచ్చాను
సారము కోరుము వరముల-నీరాజ్యంబు ననర్థంజైన
బుచ్చుకొననగును నాయనుంగు పుత్రి ॥ఇల॥
పభ్యులు:—రాజా! నిశ్చయము. నిశ్చయము. నాట్యప్రావీ
ణ్యము గడుంగడు శోభాయుతమై వెన్నందినది.

హేరోదు:—అమ్మా! వినుము.

ఉ మెచ్చితి నీదునాట్యమును ॥ మేలుఘటించెద నీకునిచ్చెద
వచ్చిభూవశేణ్యులును ॥ వర్ణనజేసి నీనునేర్పు నా
కిచ్చునించె నమ్మ భవ ॥ దీప్తితమైయె గోరుమిక నే

నిచ్చెద నర్థరాజ్యము గ న్ నింపదలంపు మసారవాంఛచే,
వ. కాననీవు గోరదలంచినది సరగజెప్పుము.

సలోమి;—జనకా! తామొచ్చిన వాగ్దత్తమున కెంతయు సంత
సించితి. గాని నాజనని యభిలాష నించుక గనుంగొని
పీదప గోరెద. మన్నింపుడు.

హేగోదు; అమ్మా! అట్లే గావింపుము.

(నిష్క్రమింతురు.)

శ్రీ

భక్తయోహాను.

చతుర్థాంకము.

(ప్రథమరంగము)

హేరోదియ ప్రవేశము.

హేరోదియ—(స్వగతము) ఊత్త్యవంశోద్ధారకులమై సర్వ
జనాదరణాపాత్రులమై వెలయుచుండఁ గాలహంతకుం
డగు యోహాను మములధిక్కరించి బాపంబొడిగట్టితి
మనియు నీచాధమాలరీతి న్యభిచరింతుమనియు గద్గిం
చుట నాకెంతయు విషాదము సంఘటించె. వానిమరణ
మునకు నడిపింప యత్నింతుఁగాక.

సీ॥ రాజిల్లు రాణిగా శ్రీ రాజ్యమేలుచునుండ
నలజడధారిణ శ్రీ గలతబరచె
సామ్రాజ్యలక్ష్మీ వి శ్రీ శారదినైయుండ
నలజడధారిణ శ్రీ గలతబరచె
శత్రుసేనల బాద శ్రీ సన్నిధినిడుచుండ
నలజడధారిణ శ్రీ గలతబరచె

మణి కేతనమున శ్రీ మహిమనే గనుచుండ
నలజడధారిని శ్రీ గలతబర చె

గీ॥ నాజ్ఞనిడునంతనే జను శ్రీ లడరుచుండ
బిచ్చిపరివ్రాజకుడు నీచ శ్రీ బుచ్చిపోయె
నకట! మరణదండన నెట్లు శ్రీ నైన మాన
కవిధియింతు నాకోధంబు శ్రీ దపులునటుల.

(పరికించి) నాపుతిక సలోమి దరహానితవదనయై!
వచ్చుచున్నది. అమ్మా! రమ్ము. (ముద్దిడి) సృత్య
మొనరించితివ? మీతండ్రిగారేమనిరి?

సలోమి—అమ్మా! జనకుండు గడుసంతసించి నేగోరినదెల్ల
నొసంగుదుననియు దుదకు సర్ధరాజ్యంబైన నొసంగెద
నని పండితసభామధ్యంబున బ్రతిజ్ఞనిడిడెను. నాకే
మియుదోపక నీవేమడుగ మనియెదవో గనుంగొన
వచ్చితి.

హేరోదియ—(స్వగతము) ఆహా! దైవసంకల్ప మీరీతింగదా
యుండవలయు. నితకమున్న నానీచునెవ్వధి సమ
యింపనగునని దలఁచుచుంటిని. ఇప్పుడవకాశముజ్జిత
గావున నిట్లనియెదఁగాక. (ప్రకాశముగా) కుమారీ

(చాయః మీరజానగలడా)

కుమారీ! నామనోవాంఛా దెలిపెదఁ - గోరుటమాన
కుము = అమాయకునివలెనుండిన యో - హాను
దలనుఖండింపుమంచు - నడుగఁదెగింపుమిక॥కు॥

ప్రమాదముఁ గలిగింపనేడుట దు - ర్భాషలబల్కిన
వానిజంపఁగవలయు॥కు॥

సలో॥—అమ్మా! బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను శిరమా! ఆ
మహాత్ముని దలఁగోరఁబాడియానే!

(వైపాటవలె)

జనని! తాఁగనిమనల ధూషించెనని కిను - కనువహింప
గనునే? ఘనుండాతఁడటంచు నిపుడే - జనులుసంభా
షింప వినవే? - గనుకజంపఁదగదు॥జనని॥

హేరోదియ—కుమారీ! నీకీయధికప్రసంగమేల? జననియాజ్ఞ
మీరఁబాడియే? సరగ యోహానుతలను పశ్చెరమం
గునిచి నొసంగఁగోరుము. పొమ్ము.

సలోమి—చిత్తము. నీయభీష్టమిడేర్ప నటులేనరిగెద.

(నిష్క్రమింతురు.)

చతుర్థాంకము.

(ద్వితీయరంగము)

(హేరోదు సామంతపరివృతుండై దర్బారున నుండుట)

హేరోదు—(స్వగతము) అక్కా! సలోమి యేమడుగునో
గదా! (సలోమిసమీపించినంతనె) అమ్మా! వచ్చితివ?
కూర్పుండుము

సలోమి—(కూర్పుండును)

హేరోదు—కుమారీ! భవదీప్సితమెద్ది? అడుగుము.

భక్తయోహాను.

లోమి—జననా! పండితుల సమక్షమున జేసినవాగ్ధాతము నిర్వహించు సత్యసాధుండవారువేని నేగోరునదియొసంగును. ఎద్దియన పూతచరిత్రుగడగు బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను శిరము నొసంగుడు.

రామంతులు—(తలలు వ్రాల్తురు)

హీరోదు—హాహాహా! అమ్మా! ఎంతటి ఘోరతమంబగు కోరికగోరితివి? అయ్యో! యోహానుశిరమా! నిష్కల్మష హృదయుండనియుఁ బరిత్యజితుండనియు భక్తాగ్రగణ్యుండనియు జనులచే నైకకార్యంబున బాగడబడుచుండు సమ్మహానీయు శిరమేమని ఖండింపనాజ్ఞ నిడుచు?

రా: భాగ్యశ్రవణి.

తా: ఏక

అసీతిమంతు నెవ్వోధి - హత్యజేయనగునాకో? నేనొనర్చిన పాపముగని - నిబ్బరింపలేక దప్పని - బూనిక బోధింపునంతనె - హానిజేయఁజెలిచ్చినందితి॥నానీ॥

వ. కట్టా! జన్మదిన మహోత్సవసమయంబున నీసలోమి నేల సృత్యమాడనిచ్చితిని? ఇనిఱకుబో నీమెకు నవమణి కల్పితానర్ఘ్య భూషాంబరమాలతో నేదేని యొసంగక నలయు కోరికం గోరుమని నేలవాకుచ్చితిని? వాకుచ్చితినిబో? యీమె వెంటనేగోరక నిట్టికఠిన కోరిక నేలగోరవలయు?

గీ॥ జడమతుండనై దలఁచక १ బుడమిరేండ్ల
సముఖమున బ్రతిజ్ఞనోసర్చి १ సత్యజాను

శిరము ఖండింపవలసె దు ॥ ర్భరపు పాప
మొడినిగట్టుటెట్లు? ధరిల్లి ॥ మోసపోతి
(యోచించి) ఇప్పుడు నేచేయునదేమి? ఇచ్చిన వాగ్దాన
మును చెల్లించనిచో లోకాపవాదమునకు గురియగు
నును. ఇచ్చెదననిన నయ్యో? అమ్మహనీయు నే నెవ
మున ఖండింప నాజ్ఞనిడుదు? ఛీఛీ! ఈలాగున దలచు
చూటినేటికి? ఇప్పట్లున నీమెకోరిక నీడేర్పుటయేయుత్త
మోత్తమును పీరి! సేనకా! నీవమందరయంబున
ననిగి కారాగృహాధికారితో నాయానగానుడివి
యోహానునిటకు గొనిరమ్ము. పొమ్ము.

గానగుతులు—(విచారింపుచున్నట్లభినయింతురు)

సేవకుడు—చిత్తము. (నిష్క్రమించి యోహానును బంపును)

(యోహాను ప్రవేశము)

యోహాను;—

రా: ఫీలు.

తా: ఆది.

పరేశా! నన్నుబ్రోవుము - విరోధభావమున- శిరంబు
ఖండింపదలచుచున్నట్టి - నరాధిపుని సన్నిధిని ॥ ప ॥

1. పాపంబుఖండించి - ప్రాణము నర్పింపనుంటి - పాప
జనాభివృద్ధి - బానిసత్వంబునరించుము ॥ పరేశా ॥

పరేశాదు;—బాప్తిస్మమిచ్చు యోహానూ! నీశిరము ఖండింప
బడునటుల తీర్మానింపబడెను,

సలోమి—జనకా! పండితుల సమక్షమున జేసినవాగ్ధత్తము
నిర్వహించు సత్యసాధుండవైదువేని నేగోరునదియొసం
గుడు. ఎద్దియన పూతచరిత్రుడగు బాప్తిస్మమిచ్చు
యోహాను శిరము నొసంగుడు.

సామంతులు—(తలలు వ్రాల్చురు)

హేరోదు—హాహాహా! అమ్మా! సొతటి ఘోరతిమంబగు
కోరికగోరితివి? అయ్యో! యోహానుశిరమా! నిష్క-
ల్మష వ్యాధయుండనియుఁ బరిత్రాచితుండనియు భక్తా
గ్రగణ్యుండనియు జనులచే నైకకార్యంబున బొగడ
బడుచున్న సమ్మహానియు శిరమేమని ఖండిపనాజ్ఞ
నిడుచు?

రా: భాశ్వతి.

తా: ఏక

అసీతిమంతు నెవ్వరీ - హత్య జేయనగునొకో? నేనొన
చ్చి పాపముగని - నిబ్బరింపలేక దప్పని - బూనిక
బోధింపునంతనె - హానిజేయఁజెలిచ్చినందితి॥నానీ॥

వ. కట్టా! జన్మదిన మహోత్సవసమయమున నిసలోమి
నేల నృత్యమాడనిచ్చితిని? ఇనితకుబో నీమెకు నవ
మణి కల్పితానర్హ్య భూషాంబరములతో నేదేని యొసం
గక నలయు కోరికం గోరుమని నేలవాకుచ్చితిని?
వాకుచ్చితినిబో? యీమె వెంటనేగోరక నిట్టికఠిన
కోరిక నేలగోరవలయు?

గీ॥ జడమతుండనై దలఁచక శ్రీ బుడమిరేండ్ల

సముఖమున బ్రతిజ్ఞనోనన్ది శ్రీ సత్యజాను

శిరము ఖండింపవలసె ను ॥ ర్భరపు పాప
మొడినిగట్టుటెట్లు? ధరిత్రి ॥ మోసపోతి

(యోచించి) ఇప్పుడు నేచేయునదేమి? ఇచ్చిన వాగ్ధాన
మును చెల్లించనిచో లోకాపవాదమునకు గురియగు
నును. ఇచ్చెదననిన నయ్యో? అమ్మహనీయు నే నెవ
మున ఖండింప నాజ్ఞనిడుదు? ఛీఛీ! ఈలాగున దలచు
చూటినేటికి? ఇప్పుట్టున నీమెకోరిక నీడేర్చుటయెయ్యుత
మోతముము ఓరీ! సేవకా! నీవమందరయగును
ననిగి కారాగృహాధికారితో నాయానగానుడివి
యోహానునిటకు గొనిరమ్ము. పొమ్ము.

నాచుతులు—(విచారింపుచున్నట్లని యీతులు)

సేవకుడు—చిత్తము. (నిష్క్రమించి యోహానును బంపును)

(యోహాను ప్రవేశము)

యోహాను;—

రా: ఫీలు.

తా: ఆది.

పరేశా! నన్నుబ్రోవుము - విరోధభావమున- శిరంబు
ఖండింపదలచుచున్నట్టి - నరాధిపుని సన్నిధిని ॥ ప ॥

1. పాపంబుఖండించి - ప్రాణము నర్పింపనుంటి - పాప
జనాభివృద్ధి - బానిసత్వంబొనరించుము ॥ పరేశా ॥

పరేశాదు;—బాప్తిస్మమిచ్చు యోహానూ! నీశిరము ఖండింప
బడునటుల తీర్మానింపబడెను,

(ఫార్సీమెట్టు)

నీశిరంబిటా ఖండింపబడునో యోహాన - దోసమో
సత్యంబా? దల్పకుండంగబల్ ||నీ!

ఆశించిన నీదేవునిలఁచి - యారాధించుకొను-మాపవ
గల్గె ||నీ||

హేహాను;—హేరోనుభూపాలా ! సర్వావస్థలఁ బారమార్థిక
చింతచే సంతసించెదనని గ్రహింపుము. నాజనని ఎలిజ
బెత్తు ప్రార్థనాసక్తిచే నేజన్మించినది మొదలు సదృశ
వంబున నావెనుక నుద్యుతుండై లోకమాలిన్యముఁ
దగుల నీక నుత్తమధర్మంబుల వెలిబుచ్చుచు ముక్తినిల
యంబున సదాప్రశాంతి లభింపననువగు బోధలఁ
బ్రచురించుచు మహాత్ముండేను క్రీస్తు రాయబారిని
యమ్మహాత్మునకు బాప్తిస్మ మొసంగి కాంతార
భూములగు యోర్దాను నదీ పదిసరంబులఁ దిరిగి
పాపాత్ములఁ బవిత్రులుగ నొనర్చి గర్వాయత
చిత్తులురై (భటుడు యీటితో బాడవబోవుట)
వ్యభిచార వృత్తిలో మెలంగెడు భూవరేణ్యులగు
మిమ్ముగదిసి సాహసించి భగవంతుసన్నిధి వ్యభిచ
రించుచుఁ గన్ను మిన్ను గానక జరించుటఘోర
పాపంబని వచించి నేడు జంపబడుట సమంజసము.
రాజా నేమరణింపక మున్నె సభాసభులకును నీకు
నించుక బోదనొనరించెద.

హేరోదు—సరియె ? కానిమ్ము.

యోహాను—సభ్యులారా !

సీ. సంతతానంద ర శ సామృతవారాశి
 కల్లోల నిర్మగ్న శ ఘనునిగ్రీస్తు
 దుర్భరపాప సా శ దోహరక్షణదక్షు
 దీవి భాసిత జగ శ దీరుగ్రీస్తు
 సకలదిగంత వి శ శ్రాంతయశః చంద్రి
 కా విరాజిత లోక శ కాండుగ్రీస్తు
 విశ్వప్రపంచ సం శ విష్ణ మానవబృంద
 పాపాటవీకృష్ణ శ వర్తుగ్రీస్తు

గీ॥ అట్టి దేవకుమారు ని శ నమవిదూరు
 నమ్మి కొల్వుడి శాశ్వతా శ నందనుఖము
 బొంద నిరతంబు సమబుద్ధి శ బొందుగలిగి
 విశ్వకోస్తేతర జన ప్ర శ విష్ణులార.

ఫ. మరియు,

సీ॥ ఇలఁగైస్తవత్వంబు శ జెలువొంది నరులకు
 బ్రత్యక్షమగునట్లు శ బాటువడెడు
 దుర్జన దౌర్జన్య శ దోహదం బడలించి
 భక్తులరక్షింపఁ శ బాటువడెడు
 ధనగర్వమున ద్రులి శ ధర్మముఁ దప్పిన
 పాపుల మేల్గొంచ శ బాటువడెడు
 సతమనాథులనొత్తి శ వెతలబెట్టెడుమూర్ఖ
 పాపుల దిద్దంగఁ శ బాటువడెడు

గీ॥ యేసురక్షకు నైజంబు శ నేమనుజుడు
వర్ణసముసేయగలడు సు శ వార్తసార
మేనుచందుండని దెలియు శ డిపుమీర
ముక్తినిలయంబు వెదకుడీ శ మూర్ఖులార!

వ. జ్ఞానముపొందిచి సజ్జనోచితకార్యముల గావించి మీ
స్వర్గక్షణ గొనసాగించుకొనుడు.

హేరోదు—యోహానూ! నీబోధ జాలింపుము. వినుము,

సీ॥ త్పత్రియులిలఁ బగ శ సాధించువారిని
దలఁప నీకీశిక్షఁ శ దప్పదయ్యె?
ప్రభువులు పరిపూర్ణ శ వర్ణబునెదిరిప
దగిరని గనశిక్షఁ శ దప్పదయ్యె?
నరవరులగదుమ శ న్యాయంబుగాదని
దలఁప నీకీశిక్షఁ శ దప్పదయ్యె
పరిపాలకులదిద్దఁ శ బంకిపరాదని
దలఁప నీకీశిక్షఁ శ దప్పదయ్యె!

గీ॥ భూపతుల పాపముల నెత్తి శ పొడుచుటయును
ఆగ్రహించుటయు ననుజ్ఞ శ లందకుండు
టయు వెఱపునందక జరించు శ టయుఁ దగదని
దలఁప నిపుడు నీకీశిక్షఁ శ దప్పదయ్యె!
సామంతులారా ! యోహానుకు విధింపబడిన శిక్ష
న్యాయంబని వచింప సాహసింతురా ?

సామంతులు—భూజానుల ధిక్కరించు వానికీ హత్య
యు కము.

హోదా—ఓ యోహానూ ! నిన్ను దలారితే కారాగృహమున కంపి శిరము ఖండింప నాజ్ఞనిడువాడ. ఓరీ ! తలారీ !! వీని గొంపోయి చెరసాలలో శిరము ఖండింపుము. పొమ్ము.

తలారి—చిత్తము దేవరా! (యోహానును బంధించి) అయ్యా నడుపుడు.

యోహాను—(కండ్లాత్తి) యేసుమహాత్మా! జోహారు.

రా; కన్నడ (చాయ రామభజనసేయవే) రా: ఆది
శ్రీమాన్వరూపా! యేసువా !! - ప్రియభృత్యులబోవుము
శ్రీమన్వభావంబుగన- సీమమాశుద్ధాత్మ సాయంబాసంగు
మీశ ||ప్రే|| (నిష్క్రమింతురు)

చతుర్థాంకము.

(తృతీయరంగము)

కారాగృహము.

యోహాను—(మోకాళ్ళుని) తలారీ ! క్రీస్తు ప్రేమ నొకింత దలంతు

రా: కళ్యాణి—తా: ఆది

జ్ఞానపూర్ణుడౌప) - జ్ఞాధీశుడేసుని - జ్ఞానమెన్నంగదరమే
మానవాళికే గృహ - దానముచే సంతుష్టి - బూనికనిడి
శ్రీవి - ధానంబుల వెలిబుచ్చినశ్రీ ||జ్ఞా||

1. ఆమహానీయు - నాధారంబున సర్వంబు - నవని సం
 ఘటించుచున్నేమసౌజన్య వి - శేష లక్ష్మీధర్మం
 బుల - శ్రీమహ్మత్తుండేసు - జెంత దృశ్యంబాను||జ్ఞా||
 శా|| నారక్తంబుధరస్సవింపగనియన్ న్యాయంబుబోకార్చి తా
 ధీరుండై మతబోధకుండు జగతిన్ తీవ్రప్రచారంబుతో
 నీరీతిగ దురితాత్మకంబులగుచున్ హేయగుణాకార్యముల్
 ప్రారంభింపగడంగువారల ఘములల్బాప్సితరంచాడెడున్
 వ. పాపికాశ్చయిండవగు యేసుమహాత్మా ! నామరణ
 మంగీకరించి పావన మొనరింపుము. (తలారంగని)
 అయ్యా ! తలారీ ! ' నీవిధిక్రమ మిడేర్చుకొనుము.

(శిరము వ్రాల్చును)

తలారి;—(చంపును) అమ్మా! రాపుత్రికా!! ఇయ్యని బాప్తి
 స్థమిచ్చు యోహాను తల. నీకోరిక నీడేరునటుల
 ఖండింపబడెను. అందుకొనుము. (ఇచ్చును)

సలోమి;—(అందుకొనును) నే దీని నాజననికి జూపెద.

(నిష్క్రమించును)

మంగళము.

బ్యాండుస్వరము.

ధరఃపాపికాశ్చయిండైన మరియుసుత్తు డేసునకు మంగ
 శము = దురితాత్ముల పాపభారంబు నెలమి నిదా -
 భరియించినట్టి - షరమాత్మునకు మంగళము.

సంపూర్ణం.

వై. జా. ఎలీషా కృతగ్రంథ పరంపర.

1. క్రీస్తువిజయధ్వజము	(కాలక్షేపము)	0-6-0
2. సత్యవర్తి విజయము	(నాటకము)	0-4-0
3. భక్తయోహాను	(నాటకము)	0-4-0
4. శుచిమాలిక	(వాచకము)	0-3-0
5. రక్షణశుభధ్వని	(బోధకులకరపత్రము)	0-1-0

Copies can be had from

THE AUTHOR,
ONGOLE.
Guntur District.

1.5029